

at spise. At det ringer på døren igen, at musikken er for høj til, at hun kan høre det. At hans bror vil gå ind i den ulåste lejlighed og give hende et knus. Hej, Jannick, kan han høre hende sige, maden er faktisk allerede klar, jeg ved godt, at du nok har spist. Og broren vil sige, at man altid kan spise sin mors mad, og hun vil grine, give ham et knus mere og sige, det tænkte jeg nok, jeg har faktisk også dækket bord, to minutter, så er sovsen perfekt, du kan lige tage noget at drikke, find noget i køleskabet, forsyn dig selv. Og hans bror vil åbne køleskabet, vælge en øl, knappe den op og sætte sig til bords. Og moren vil stå med ryggen til, skrue op for blussene og piske amok i sovsen til skindet opløses og dykker ned under overfladen.

Sådan forestiller han sig det, mens han går ned ad trapperne. Musikken forsvinder, da han når ned på stueplan. Han tænder en cigaret mere og bliver stående ved hoveddøren. Går tilbage. Piller skiltet med nej tak til reklamer af hendes postkasse, der er et firkantet omrids i metallet. Går.

## Vinyl

SARAH ENGELL

Vi sender et tæskehold, der kan smadre dit pretty bartenderfjæs!

Jeg læner mig hen over Mattis skulder for at læse taleboblen i hans Messenger.

»Fuck,« siger han. »De bliver ved.«

Jeg lægger armene om ham og trykker mig ind til hans brede, varme overkrop.

»Måske ...« Han strammer grebet om mobilen.

»Måske skulle jeg stille mig op på baren i aften og sige, at de skal møde mig udenfor?«

»Lad være, skat. Du ved ikke engang, om det er nogen derindefra.«

»Du så selv, hvordan de kiggede på mig den aften, skinhead-typerne. Idioter. Hvad havde de regnet med?«

Der er noget rørende over hans musklers hårdhed, og hvordan stemmen ryster, blødheden derinde. Jeg

lader pegefingern følge skråskriften på hans brystkasse. *Rum & rye until I die*. En topløs pinup holder bogstaverne op i strakte arme.

»Du er måske også lidt ude om det selv nogle gange,« siger jeg.

»At folk kaster med glas og opfører sig totalt hjernekneppe?«

»Nej nej, men du ved ... Måske skulle du bare få et andet arbejde?«

»Please, lad være med at lyde som min eks.«

I stedet for at svare slikker jeg hans hals. Den smager salt, og varmen fra hans hud er småbitte lynnedslag, der vækker min krop til live.

Matti tænder skærmlyset igen. Det oplyser hans ansigt og giver det skygge.

»Uden dig ville jeg fandeme gå ned på det her, Cecilia.«

Jeg trækker mobilen ud af hans hånd og smider den over i den anden side af dobbeltsengen.

Dynen lugter varmt, af sperm og vodkasved. Jeg kravler gennem mørket og tager ham i munden. Matti fletter sine fingre ind i mine og klemmer til.

Bassen dunker gennem det sølvternede mørke. Spejlkuglen sender et lysende harlekinmønster i kredsløb, og her er propfyldt som sædvanlig.

Matti svinger glas og flasker rundt i luften. Langs hele baren står unge, stylede kvinder og bestiller de

mest besværlige drinks, bare for at se ham jonglere. Emilie er der også, selvom hun for længst har fået sin daiquiri. Hun har den hjertehalskæde på, han forærede hende på deres 1-årsdag.

Jeg kan mærke Mattis elektricitet helt over på barens langside, hvor jeg står i min kolde glimmerkjole og holder hårdt om et glas Cola Zero. Sprut gør det sværere at holde styr på tankerne. Nu prøver jeg en aften som ædru.

Skjorten sidder stramt om hans overkrop. Den sorte butterfly og selerne får ham til at ligne en stripper, der har smidt jakken og kun venter på det rette øjeblik til at smide resten.

En ung kvinde i hvid playsuit hiver ned i udskæringen for at få hans opmærksomhed. Han ser på hendes kavalergang, mens hun bestiller. Også da han stiller to lyserøde drinks med stjernekestere på baren.

Med den ene albue på bardisken hvisker han noget til hende, som får hende til at fnise. Hun skriver et eller andet på en seddel og rækker den til ham. Han stikker den i brystlommen og klapper på den. Hendes veninde giver hende en high five og tegner gnistrende lyscirkler med en stjernekester.

Mine tanker klistrer sig sammen, tunge af colasukker og mekanisk latter, og jeg ved ikke engang, hvad jeg griner af. Jeg hørte kun halvdelen af den historie, Mille lige har fortalt mig, men jeg kan se på hendes ansigt, at det var noget sjovt.

Jeg stiller glasset fra mig og støtter mig til baren med begge hænder.

Mille stikker en rød papirparaply bag mit ene øre.

»Hvad så? Er du så gennemknepet, at du ikke kan stå op?«

»Noget i den retning.«

Hun griner.

»Det er godt, du sørger for at holde døren til himmeriget åben.«

Først tror jeg, det er en klam reference til min fisse. Men hun mener selvfølgelig *her*. Det er umuligt at komme ind som 19-årig. Medmindre man har en lækker, 26-årig bartenderkæreste.

Mille læner sig tættere på og hvisker i mit paraplyøre:

»Jimmi har fortalt mig om beskederne. Rimelig psyko.« Hun laver store øjne. »Tror du, det er Emilie?«

»Hvad?«

»Jeg vidste det heller ikke, men de skulle åbenbart *forloves*. De havde allerede købt ringe og alt muligt, sagde Jimmi. Man kan måske godt forstå, hvis hun er blevet lidt loco.«

»Det kunne jo også være dig,« siger jeg.

»Mig, der sender trusler til Matti?«

Jeg nikker.

Hun lægger nakken tilbage og griner.

»Skal du have lidt knald i den der?« Hun peger på min cola.

Inden jeg når at svare, har hun stukket armen i vejret og vinket til Matti. Hendes ultrakorte top bloter en solariebrun underboob.

Matti læner sig hen over baren, og det er åbenbart noget meget kompliceret knald, for det tager for evigt. Musikken larmer, og jeg kan ikke høre, hvad de taler om. De har ansigterne tæt på hinanden, og luften herinde er varm lim, der er svær at få ned i lungerne.

Flasken med rom snurrer en omgang i luften, inden Matti hævder et stort skvæt i min cola og lægger en hånd på min kind.

»Giv mig et kys,« siger han.

»Har du tid til det?«

Han griner.

»Hvad nu? Er du jaloux?«

Jeg griner også. En stram, høj latter.

»Hvad regner du mig for?«

Han smiler og trækker mig ind til sig.

»Det er derfor, du er min babe.« Han kysser mig langt og vådt.

»Husk, at jeg er sammen med dig nu,« hvisker han. »Op i røven med Emilie. Kontrollfreaks gør mig fucking slap.«

Han trækker mig halvt ind over bardisken og lægger min hånd på bulen i de sorte bukser. Han blinker med det ene øje, og jeg smiler.

Alle ser det. Vores kærlighed skinner mere end Emilies skide hjertehalskæde.

Selerne giver et smæld, da han trækker ud i dem og slipper. Han tager den lysende følelse med sig over i den anden ende af baren, og der er virkelig meget rom i min cola. Jeg drikker af den, mens han læner sig hen mod en ung kvinde med kunstige øjenvipper og en stram, sort kjole. Hun siger noget, der får ham til at grine.

En kronraget fyr med tanktop og nakketatoveringer lægger armen om hende og sender Matti et blik. De stirrer på hinanden i flere sekunder, inden fyren trækker hende med sig væk fra baren. På vejen vender hun hovedet og sender Matti et luftkys. Han griber det og putter det i skjortelommen sammen med sedlen fra før.

*Husk, at jeg er sammen med dig nu.* Jeg gentager det for mig selv.

Men usikkerheden siver ind og gør mig mærkeligt vægtløs. Som en heliumballon, hvor nogen har sluppet snoren.

Jeg vil ud herfra, men tør ikke gå fra ham.

Jeg tager min mobil frem og ser på klokken.

Folk siger, at man ikke kan elske for alvor, når man kun er 19.

Men det kan jeg.

Det gør jeg.

Hvis jeg mister ham, går jeg i stykker.

Papirparaplyen bag mit øre løfter mig fra gulvet, og jeg er ikke længere i mig selv. Jeg svæver gen-

nem de snurrende sølvlys og hjem under dynen, der dufter af os.

»Se selv.« Milles stemme trækker mig tilbage til baren. »Se selv, hvor hun står og glør på ham.«

Hun gør et nik til Emilie. Som om jeg ikke for længst har set det. Hendes blik klæber til Matti ligesom hans seler.

Jeg har aldrig fået smykker af ham. På vores 3-månedersdag i sidste uge gav han mig fire Lukas Graham-vinyl og en fuldautomatisk pladespiller med speed adjust og memo repeat.

Det er den bedste gave, jeg nogensinde har fået, og alligevel gav den mig ondt i maven.

En pladespiller kan man ikke tage på i byen.

Emilie finder sin mobil frem og taster noget på den. Et sted i mængden kan jeg høre nogen råbe og noget, der falder på gulvet med en klirren.

Matti tager også sin mobil frem. Han kører hånden gennem håret flere gange. Folk vifter med deres dankort, men han står bare.

Han ser op og fanger mit blik. Her er propfyldt med mennesker, og alligevel er der kun os. Vores blikke.

Uden at slippe mig med øjnene maser han sig ud af baren og gennem mængden.

»Jeg er nødt til at komme ud herfra,« siger han. »Går du med?«

Han holder mobilen frem, så jeg kan se den blå messengerbesked på skærmen:

Vi smadrer dit klamme fuckface! Jeg står og kigger på dig lige nu. Hvis jeg var dig ville jeg stikke af mens du kan

Hjemme i min seng trænger han ind i mig med våde øjenvipper og en voldsomhed, der punkterer heliumfornemmelsen, så usikkerheden blæser ud.

»Fuck hele verden,« siger han. »Jeg ville ønske, at der kun var os to.«

Jeg snor benene omkring hans krop og trækker ham endnu tættere under den varme dyne. På gulvet ligger den røde papirparaply med sammenfoldet skærm.

Næste morgen får han en besked igen. Vi sidder i min seng og spiser kryddere med hindbærsyltetøj, da lyden af en sms stopper mine tyggebevægelser. En sms lyder anderledes end messengerbeskederne fra de billedløse facebookprofiler.

Matti skubber mobil og kaffekop fra sig på natbordet og er virkelig dårlig til at skjule sit smil. Uden at se på mig står han ud af sengen og trækker i de krøllede bukser fra i går.

»Jeg er nødt til at gå,« siger han.

»Hvem var det?«

Han tøver med skjorten, og i nogle sekunder er den eneste bevægelse Lukas Graham, der drejer i pladespilleren.

»Emilie,« siger han og knapper til. »Vi taler om det senere.«

Vores tallerkener støder klirrende sammen, da jeg trækker dynen op over mig. Han er gået, og jeg fryser helt ind i tankerne.

Jeg ville ønske, jeg kunne krænge følelsen af mig. Men jo mere jeg prøver, jo mere strammer den.

Ude på gaden kører en bus forbi. Jeg står ud af sengen og åbner vinduet mod gaden. Min lejlighed ligger i stueetagen, og selvom jeg havde lyst fra dag ét, var det først på vores 3-månedersdag, jeg gav Matti en nøgle.

Luften er sprød og lun, af forår og natteregn. Men den kommer ikke ordentligt ned i lungerne.

Jeg lader vinduet stå og henter min bærbare. Facebook er allerede på skærmen. Jeg skriver E i søgefeltet, og hendes navn dukker op med det samme.

Facebook ved alt.

Væggen er stadig fyldt med dem. De kysser. De laver håndtegn. De griner af noget, jeg ikke ved.

*You have got to stop these things*

*I need someone with confidence*

Lukas Graham snurrer i pladespilleren, ligesom spejlkuglen snurrede i går, og tonerne er småbitte glassplinter, der borer sig ind i øregangen.

Det er Matti, der har sat nummeret på repeat. Pick-uppen skraber mod LP'en, og selvom jeg ved, det

kan ødelægge vinyllet at blive ved, stopper jeg den ikke.

M.

Mille dukker også op med det samme. Hun har postet et billede fra i går. Hendes arm ligger rundt om Mattis nakke. Hun laver trutmund, og han viser sin tungepiercing.

Hvornår har de taget det?

Jeg logger ud af min profil og taster hurtigt. Mine håndflader er svedige, og igen mærker jeg den ubehagelige fornemmelse af at forsvinde ud af mig selv.

Det giver et sæt i mig, da døren bliver slået op.

Matti hiver efter vejret. Han har kasket på og en bilnøgle hængende på pegefingern.

Control, alt, delete. Jeg skynder mig at klappe computerlåget i.

Han ser sig om i værelset, snupper sin mobil fra natbordet og maser den ned i sin lomme. Jeg havde slet ikke opdaget, at den stadig lå der.

»Jeg glemmer fucking alting i øjeblikket.« Han holder underarmen op foran øjnene.

»Er du okay?« siger jeg.

Han trækker kasketten af og smider den i sengen sammen med bilnøglen. Så kører han fingrene gennem håret og tager mig om ansigtet med begge hænder.

»Er du med mig?«

»Selvfølgelig. Hvad sker der?«

»Kom.« Han trækker mig væk fra computeren og ud af lejligheden.

Udenfor synger fuglene. Mattis bil holder halvt inde på fortovet. Fordøren står åben.

Han sætter sig bag rattet, og jeg lader mig tøvende glide ind på passagersædet, da han åbner i min side. Han roder i handskerummet og tager et knøjern frem.

»Du er med mig, ikke?«

En kuldegysning løber gennem kroppen, da han lirker det på højre hånd og knytter næven.

»Hvor har du det fra?« siger jeg. »Hvad skal vi?«

»Emilie siger, at det kan spores. Fandeme for dumt, at jeg ikke har tænkt på det noget før.«

»Emilie?«

»Hun er hjemme hos sin far i dag. Jeg fatter ikke, at jeg ikke har tænkt på det selv. Faren er Danmarks største computernørd. De kom til at tale om mig, og så sagde han, at han kan opspore IP-adressen eller netværket eller sådan noget. Finde ud af, hvor beskederne er sendt fra.«

*Kom til at tale om dig.*

»Heldigvis nåede jeg ikke at slette den, der kom i går aftes. Jeg har lige været forbi dem med mit Facebook-login. Måske kan vi nå tilbage og være med, men jeg fik noia over ikke at have min mobil. Og da jeg så dig sidde på værelset, tænkte jeg, at det var mere rigtigt sådan her. At have dig med i stedet for at prøve at beskytte dig ved at holde det hemmeligt.

Så snart de ved noget, ringer de til mig. Jeg fucking smadrer dem!»

Han stikker knojernet op i ansigtet på mig og får mig til at blinke.

»Du skal selvfølgelig bare blive i bilen, men du ved, hvis der bliver brug for at komme hurtigt væk, eller jeg ikke kan rejse mig igen, eller ... fuck, det sidder godt fast.« Han forsøger at lirke knojernet af, men det rokker sig ikke. »Kun hvis du vil, altså? Det er en ret sindssyg date, I know. Men du er den eneste, jeg stoler på. Sådan for alvor.«

Jeg nikker.

»Pis. Bilnøglen.« Han slår i rattet. Så stiger han ud af bilen og låser sig ind i opgangen, stadig med knojernet på.

Hans silhuet kommer til syne i mit vindue. Først uden kasket. Så med. Den havde han åbenbart også glemt derinde.

Der er en svag ringetone, og jeg kan se, at han sætter sin mobil til øret.

Jeg knytter og strækker fingrene og forsøger at slappe af. Ikke at tænke på knojernet. Kun at tænke på kysset i baren og hans våde øjenvipper, da han trængte ind i mig.

*Det er derfor, du er min babe.*

Han er længe derinde. Silhuetten er ikke længere synlig. Gennem det åbne vindue kan jeg høre, at Lukas Graham stadig drejer i pladespilleren.

*I can't stand it, you're too demanding  
Such a jealous ho'*

Jeg bliver iskold indeni.

Mine fingre fumler med sikkerhedsselen. Jeg får den af, åbner døren og tumler ud. Min vejtrækning er hurtig og stødvis, da jeg løber op til huset.

»Matti! Vent!«

Da jeg når ind på værelset, sidder han på skrivebordsstolen med min bærbare slået op. Langsomt drejer han rundt og ser på mig.

Han siger ingenting. Det hele er i øjnene.

*Your value falls*

*Girl it falls*

Min mave knuger sig sammen, og jeg vil sige noget. Noget, der bortforklarer det på skærmen.

»Jeg elsker dig,« hvisker jeg. »Jeg elsker dig. Undskyld.«

Han rejser sig fra stolen og kommer hen imod mig. Sollyset får knojernet til at skinne.

Hans skulder rammer min, da han går forbi. Han giver pladespilleren et skub, og pickuppen bumper skrattende et par gange.

»Du er fucking syg i hovedet!« råber han og smækker døren bag sig.

Min brystkasse snører sig sammen, så det er svært at få luft. Ude på vejen kan jeg høre dæk hvine, da han gasser op og kører væk.

På vaklende ben går jeg hen til computeren og

klapper låget i. Kan ikke holde ud at kigge på sidst afsendte besked.

Hvis jeg var dig ville jeg stikke af mens du kan

## Krat

JULIA BUTSCHKOW

Hans pik er hård.

Men han ved, at ingen kan få øje på ham.

Stående med bukserne nede om anklerne, det er et ekstremt tæt krat med træer og buske og grønne blade overalt, og han er sindssygt liderlig og oppe at køre over, at han har gjort det, forvildet sig herind, ikke engang som en gennemtænkt beslutning, det var bare noget, der *skete*.

Det startede om morgenen. Han havde ikke mere toastbrød inde på værelset.

Så han tjekkede kollegiets fællesfryser for at se, om nogen havde en pose rundstykker, han kunne låne fra. Og pludselig gik det op for ham, at han havde den halve pose frosne ærter liggende, med sine initialer på. Og inde i posen med ærter havde han for flere måneder siden gemt en lille pose amfetamin.